

[Kaj Hansen.]

gram. Hvad er det? Det er „Udlån af op til 700 mill. kr. til moderniserings-, isolerings- og reparationsformål til halv markedsrente (6,5 pct.) til lejere, parcelhusejere og ejere af udlejningsejendomme.“ Hvis der nu havde været sådan lidt mere sandhedskærlighed, så havde hr. Erhard Jakobsen sagt, at det, Håndværksrådet her har skitseret, falder meget godt i tråd med, hvad jeg på kommunisternes vegne sagde netop om hr. Erhard Jakobsens forslag.

Dernæst må jeg sige, når man taler om, at det er det første forslag, der overhovedet er fremsat i dette ting for at fremme beskæftigelsen: må vi nu ikke være her! De, der har været opmærksomme, ved, at der har været adskillige forslag. De, der har været uopmærksomme, har måske ikke opdaget noget. Men kommunisternes forslag om at ophæve bygge- og anlægsstoppet, der var til behandling her i folketinget den 1. februar, fik jo ikke så god en behandling, heller ikke fra centrum-demokraternes side. Det var i virkeligheden det første forslag til at fremme beskæftigelsen, for var det blevet gennemført på det tidspunkt, så havde meget set anderledes ud, og så havde vi ikke haft så stor en arbejdsløshed, som vi har i dag.

Det er vel heller ikke undgået dette tings opmærksomhed, at kommunisterne har foreslået at ophæve momsens på boligbyggeri. Selv om man af en anden ordfører godt kunne få indtryk af, at det var retsforbundet, så var det altså kommunisterne, og det ville i meget høj grad også fremme beskæftigelsen.

Endvidere har vi foreslået investeringslofterne for kommunerne ophævet, statsfinansiering af boligbyggeri og mange, mange andre ting. Når man nu endelig har fået et forslag her, der skattemæssigt i enhver henseende er urimeligt, så kan man ikke tillade sig at desavouere, hvad andre har fremsat af forslag om beskæftigelsesmæssige foranstaltninger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er allerede blevet mødt, om ikke herfra, så i alt fald andetstedsfra, med bemærkninger om, at vi har meget at lære med hensyn til at indgå forlig. Dertil skal jeg klart sige, at når vi har indgået et forlig, så er det lige så klart, at vi overholder forli-

get fra først til sidst. Hvis det er sådan, at gammelparterne — hvis jeg må kalde dem sådan — mener, at de har eneret på at forstå, hvorledes et forlig skal indgås, så siger jeg, at de hellere må kigge lidt tilbage i historien og se, hvor godt de i alt fald har virket de sidste 10 år.

Når man så fra socialdemokratisk side mener, at deres forslag om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger var udmærkede, så ved man vel også lige så godt derfra, at når man sætter offentligt arbejde i gang, institutioner osv., så er der en personalekrævende foranstaltning ved siden af. Jo flere institutioner man opretter, jo flere mennesker flytter man over i den offentlige sektor. Jeg gad vide, om det er det, vi har brug for i øjeblikket. Vi har brug for at få folk i arbejde i vores produktion, ikke i offentlige institutioner.

Som sagt løber vi ikke fra liget, fra forliget (*Munterhed*). Ja, undskyld, jeg håber ikke, at boligforliget bliver til et lig, som en anden vist var ved at sige. Vi skal overholde det, men jeg opfordrede, og det sagde jeg også i mit tidligere indlæg, kun forligsparterne til at tage handsken op og forsøge at arbejde videre, som de virkelig forsøgte at arbejde i sommer, i stedet for at sige, at nu er der nogle her, som måske er gået over stregen, og så skal de karnøfles. Det kan da godt være, at man finder frem til, at centrum-demokraterne måske ikke skulle have fremlagt det på den måde. Men derfra og til at sige, at så vil man overhovedet ikke høre noget om dette forslag, er dog et stykke. Ja men når forslaget vitterlig er beskæftigelsesfremmende, hvorfor kan man så ikke være med til at sige: ja vel, vi finder fremgangsmåden forkert, vi finder det urigtigt, at det skal fremlægges i udvalget, men vi partier, som var med til forliget, vil gerne tage det op og drøfte, om der er en mulighed for at gå den vej.

Også jeg vil afvise forslaget i udvalget, fordi jeg mener, at vi med boligforliget ikke kan behandle det i udvalget, men jeg mener, at de partier, som kunne frembringe boligforliget, også må kunne frembringe et nyt forlig, som i sig har noget væsentligt i den alvorlige situation, vi står i i øjeblikket. Jeg kan altså ikke se, at der skulle være noget odiont i at begå, nå ja, lad mig sige til centrum-demokraterne, en lille fejl. Hvorfor